

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Jarmilou Dáskovou ve věci žalobce **K. Ž.**, zast. obecným zmocněncem Ing. K. Ž., proti žalovanému nyní: **Ministerstvu práce a sociálních věcí České republiky**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2, dříve: Krajský úřad Jihomoravského kraje, se sídlem Žerotínovo nám. 3/5, 601 82 Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15.10.2009, č.j. JMK 100124/2009, Sp. zn. S-JMK 100124/2009/OSV-Če, k podání (žalobě) ze dne 9.3.2011,

t a k t o :

- I. Žaloba ze dne 9. 3. 2011 se o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Dne 10. 3. 2011 byla Krajskému soudu v Brně doručena žaloba ze dne 9. 3. 2011, kterou se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí původně žalovaného Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 15.10.2009, č.j. JMK 100124/2009, Sp. zn. S-JMK 100124/2009/OSV-Če, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Znojmo, odboru sociálních věcí a zdravotnictví, č.j. 52703/2009/ZNO, ze dne 15.6.2009, kterým byl žalobci přiznán příspěvek na péči ve výši 4.000,- Kč měsíčně od dubna 2009 podle ust. § 4 odst. 1, 7, 8, 9, 11, 13 a 118 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Žalobce v žalobě namítal porušení právního předpisu a navrhl, aby soud rozhodnutí správního orgánu I. i II. stupně zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

V průběhu řízení došlo ve smyslu zákona č. 366/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle čl. VIII – Přejímaná ustanovení, bodu 10 k přenesení pravomoci rozhodovat mj. v řízení o odvolání v oblastech dávek pomoci v hmotné nouzi, na Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky. Soud proto ve smyslu ust. § 69 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), podle kterého je žalovaným správní orgán, který rozhodl v posledním stupni nebo správní orgán, na který jeho působnost přešla, dále jednal na straně žalované s Ministerstvem práce a sociálních věcí České republiky.

Žalovaný (Krajský úřad Jihomoravského kraje) ve svém podání ze dne 28. 4. 2011 k dotazu soudu sdělil, že napadené rozhodnutí žalobce podle dokladu o doručení převzal dne 21. 10. 2009 (doklad o doručení je součástí spisové dokumentace, kterou žalovaný rovněž předložil). Žalovaný má za to, že žaloba ze dne 9.3.2011 byla podána opožděně, neboť nebyla dle ust. § 72 odst. 1 s.ř.s. podána do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem. Žalovaný vzhledem k tomu navrhl, aby soud žalobu odmítl.

Podle § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s., nestanoví-li zákon jinak, soud návrh usnesením odmítne, jestliže byl podán předčasně nebo opožděně.

Podle ust. § 72 odst. 1, věty první, s.ř.s., žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.

Podle ust. § 72 odst. 1, věty druhé s.ř.s. lhůta je zachována, byla-li žaloba ve lhůtě podána u správního orgánu, proti jehož rozhodnutí směřuje.

Podle ust. § 40 odst. 1 věty první s.ř.s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.

Podle ust. § 40 odst. 2 věty první s.ř.s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty.

Soud při svém rozhodování vycházel z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 5. 2007, č.j. 9 As 24/2007-57, www.nssoud.cz), podle které v případě odmítnutí žaloby pro opožděnost dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. je soud povinen zcela jednoznačně prokázat, že návrh byl podán opožděně.

Z obsahu dokladu o doručení vyplývá, že žalobce obdržel rozhodnutí žalovaného ze dne 15.10.2009, č.j. JMK 100124/2009, Sp. zn. S-JMK 100124/2009/OSV-Če dne 21.10.2009 a následujícího dne tak počala běžet dvouměsíční lhůta pro podání žaloby proti němu, která skončila uplynutím dne 21. 12. 2009 (§ 40 odst. 1 věty první, odst. 2 věty první s.ř.s.). Poslední den lhůty pro podání žaloby tedy připadl na pondělí 21.12.2009, přičemž ta byla dána k poštovní přepravě až dne 9. 3. 2011.

Z vyjádření žalovaného, z přiložené kopie dokladu o doručení a ze soudního spisu soud zjistil, že návrh (žaloba) byl podán k poštovní přepravě dne 9.3.2011, ale rozhodnutí bylo zástupci žalobce doručeno dne 21. 10. 2009, jedná se tedy o návrh podaný opožděně, neboť posledním dnem lhůty k podání žaloby byl 21. 12. 2009.

Vzhledem ke shora uvedenému soud řízení o podání doručeném Krajskému soudu v Brně dne 9. 3. 2011 odmítl (ust. § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s.).

Ve smyslu ust. § 60 odst. 3 s.ř.s. žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 12. ledna 2012

JUDr. Jarmila Ďásková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Marie Šeregelyová